

PARLEM DE CUINA

Biblioteca *El ama de casa*

Aquestes darreres setmanes he tingut que fer un reestructuració de ca nostra ja que el meu fill Jordi necessitava una habitació per a ell tot sol. Per això te tingut de desmuntar prestatges i tragar llibres i paper d'un lloc a s'altre.

En el decurs d'aquest vaivé de papers he retrobar una sèrie de revistes gastronòmiques que feia alguns anys que estaven "perdues" entre altres llibres de cuina.

Es tracta de les revistes "Biblioteca el ama de casa" editades per Editorial Molino de Barcelona; un seguit de publicacions que des de els any 1940 fins al 1960, varen fer les delícies de les cuines de l'època. Avui en dia, no deixen de ser una mirada a un passat marcat principalment per una situació política i econòmica complicada.

Que tingui localitzades, foren unes 50 revistes en varies edicions i reedicions, no obstant crec que arribaren als 75 números publicats però al ser editada en diferents èpoques i no estat datades algunes de les edicions, es força complicat ubicar-les. Aquest aspecte otorga un toc d'especialitat a aquesta col·lecció

Les que varen veure la llum es dedicaven cada exemplar a una temàtica diferent: amanides (nº 3), salses (nº8) "consejos para principiantas e inexpertas" (nº 28), "cocina para jovencitas" (nº 40) o "las modernas ollas a presión" (nº42), són alguns dels exemples variats dels temes de les revistes.

Les revistes amb portada a color i interior B/N, comptaven amb prop de 60 pàgines plenes de receptes i consells molts variats. La gran majoria signades per G. Bernard de Ferrer i Mary D. Nebot. No obstant també foren altres autors els qui signaren alguns dels exemplars com Isabel de Trevis (pseudònim) (cocina regional manchega o leonesa nº 47) o la donostiarra Ana Maria Calera, autora de llibres com la Cuina Catalana (ed Everest, 1994) o "El gran libro de la cocina española" (ed. Vecchi 2001).

Com a curiositat el preu d'aquestes publicacions varien des de les primeres edicions a 3 pessetes i mitja, a les 8 pessetes l'any 1960. Avui en dia es poden trobar alguns exemplars a les cases de llibres antics per un preu de uns 10 o 15 €, si estan en bon estat.

També destacar que els dibuixos de les cobertes estan dibuixats per l'il·lustrador Català Joan Pau Bocquet (1904-1966) que va ésser un dels grans portadistes de l'època autor de nombroses portades que segur que més d'un recordarà, o els hi farà recordar anys enrera, a l'època de "La biblioteca de Oro" i altres publicacions dels anys 50-60. (Avui en dia s'han fet algunes reedicions amb les portades de Bocquet). En definitiva tota una oportunitat de recordar anys enrera i pel que no els vàrem viure una bona oportunitat per descobrir un poc més de la nostra història gastronòmica. I com que no puc acabar l'article sense la recepta setmanal, us proposo una amanida extreta del llibre nº 3, "Las ensalada. Las 125 mejores recetas para prepararlas por G.bernard de Ferrer"

Ensalada "Pompadour" pàgina # 46.

"Se prepara una ensalada de legumbres con zanahorias, patatitas nuevas, alcachofas, guisantes, nabos, etc., cortadas en pedacitos y sazonadas con sal, pimienta, vinagre y aceite.

Hecho esto, se hierven algunos huevos hasta que estén duros, se dejan enfriar, se les quita la cáscara y se les corta por la mitad, a lo largo, vaciando la yema, que se diluirá en vinagre y se añadirá a la ensalada.

Se rellenan las claras de los huevos con esta mezcla y se colocan en una fuente honda, sobre un lecho de berros picados y sazonados con aceite, vinagre, sal i pimienta. Esta ensalada "Pompadour" se sirve acompañando un asado de buey o un pollo."

Podem enviar les vostres receptes per a publicar en aquesta secció a parlemdecuina@hotmail.com, no

oblídeu adjuntar el vostre nom. Bona setmana i ens trobam d'aquí a 7 dies en aquest mateix lloc: devers la pàgina 18 del Sóller.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

Arrel d'un projecte literari que vaig iniciar el 2006 a una de les pàgines electròniques on hi escric amb més assiduitat, "relats en català" per intentar crear un llibre homenatge al

poeta Miquel Martí i Pol- referent per a mi amb la meva tasca poètica, ara que ja tinc un editor interessat en publicar el llibre, concretament en Toni Cardona que porta l'editorial Can Sifre, qui em publica el meu primer recull de poemes: "Cadències quotidianes"; he retornat a posar-lo en marxa.

En el llibre-homenatge m'encantaria que hi participassin poetes i poetesses, no tan sols de la pàgina que he esmentat, sinó de tot l'àmbit de la cultura catalana. Vull dir que com més poetes i poetesses hi participin, tant les que ja hagin escrit sobre l'obra o la figura de Miquel Martí i Pol, com els que actualment creïn algun poema relacionat, estan convidats a participar-hi.

A fi de tornar engegat el projecte i que em vagin arribant les obres, ho he organitzat de tal manera que fins dia 1 d'agost d'enguany, que acaba el termini, se'm puguin enviar les mateixes al meu mail: jkeops@hotmail.com.

Per aquest motiu, vaig canviar el filtre que tenia d'admissió de missatges, el qual era molt restringit. Pels qui emprau habitualment Internet, sabeu que n'existeixen varis de filtres per no deixar entrar el correu brossa. Doncs el meu era extremadament radical, només entraven els missatges dels contactes que tinc a una llista. Els altres eren retornats immediatament al seu lloc d'origen. Vull dir que això ho feia l'ordinador, jo ni me n'adonava que havien entrat. Bé, ara l'he canviat, perquè si arribés algun missatge que no estés a la llista, també pugui entrar i ho mantindré fins al més d'agost, després tornaré instal·lar el filtre extrem i vos diré, perquè.

El correu brossa se situa a una carpeta apart i de tant en tant, o els lleixes, cosa que habitualment no faig o simplement els elimines i punt. Però com volia escriure sobre això, n'he estat guardant i traduint alguns.

Sorteigs de loteria on t'han premiat un dècim que mai

Un projecte, Internet i paradisos fiscals

has jugat, demanant-te que enviïs doblers per gestionar el que pertoqui. Testaments, en menys d'una setmana resulta que algú m'ha deixat 19 milions de dòlars, concretament una persona que morí en el tsunami de fa quatre anys, i també em demanen doblers i dates bancàries. L'altre dia un guany de 750 mil lliures esterlines. Com podeu suposar, virtualment a hores d'ara sóc més que milionari. Val riure. I no tan sols això, una proposició d'obrir un banc a Nigèria. O sigui que esteu llegint a un possible banquer virtual.

En relació al tema del sexe i altres històries, n'escric a continuació. Si hagués acceptat tots els oferiments per allargar el penis, ara mateix m'arribaria fins a Cala Rajada, ja vos podeu imaginar la incomoditat. Això ho deix aquí, però si m'hagués pres totes les pastilles de viagra que m'han ofert, el problema encara seria major, ja que igual el portaria en posició de firmes durant un parell d'anys. Per baixar pes també n'hi ha, es veu que no m'han mirat bé, ja que sóc tirant a primet i el que realment necessitaria és tot el contrari.

Bé, en quant als temes de sexe, allargament de penis, viagra, simplement es tracta d'una compra. Però en quant al tema de testaments, loteries, etc, et demanen que enviïs doblers i dates bancàries; vull entendre que aquest sistema els deu funcionar i que hi ha il·lusos, innocents ara posaré una paraula gruixuda: collonaros, cauen en la temptació de l'ambició i entren dins del joc. **Record una frase que sovint emprava mon pare: "Ametller abundós ran de camí, agre segur".**

Encara em sembla extraordinari que hi hagi gent que cregui que és possible comprar duros a quatre pessetes, però sembla que sí, del contrari no es prendrien tantes molèsties el que t'ofereixen tants doblers a punta pala.

Bé, ara botaré a un altre lloc, que també va relacionat amb el tema dels doblers. Ja he dit que doblers a vegades n'hi ha de

"negres" i d'altres a més de "negres" i afegeix la condició de bruts: narcotràfic, tràfic d'armes, tràfic d'òrgues i inclusiu de nins. Prostitució i proxenetes.

Bé, al que anava, Sarkozy que a vegades en té d'increïbles i com a més posseeix el títol de. "Príncep d'Andorra", ha reclamat al govern andorrà que es posi per feines per a deixar de ser un paradís fiscal dins d'Europa. O sigui, que de moment els doblers dipositats allà hauran de pagar impostos: De societat i un altre que no me'n record. I que amb el temps, desapareixerà el secret bancari.

Que han provocat aquestes manifestacions del primer ministre andorrà? Doncs unes ganes urgents d'anar a la tassa, amb un bon principi de diarrea, d'alguna gent que anava sovint a Andorra i no precisament a esquiar, sinó transportant maletins de doblers o negres o negres i bruts. Llavors aquesta gent, o genteta o simplement delinqüents de coll i guants blancs; hauran d'anar a recollir els "estalvis" i traslladar-los a un altre paradís fiscal, però igual, no tan segur com el d'Andorra. **M'encantaria que la policia judicial els estàs esperant a la sortida dels bancs i esbrinassin com s'ho han fet per acumular aquestes quantitats sucoses de doblers.**

Fa estona, s'aproparen pel Port d'Andratx, inspectors d'hisenda Alemanya, per a fer comprovacions de les cases i finques comprades pels seus compatriotes i veure si s'ajustaven a les seves declaracions de renda. Comprovació semblant s'està fent ara amb el cas del Palauet.

Ja ho he dit abans, doblers negres :llegiu comissions dedins sobre, per serveis prestats a projectes immobiliaris, que freguen la il·legalitat i altres operacions dubtoses, projectes faraònics amb desviacions d'un 30 a un 40 % del pressupost, pàgines web de colacao a l'engròs i altres magarrufes que curiós totes surten del mateix pou negre.

Encara hi ha situacions que no em deixen de sorprendre. Que hi farem.

Josep Bonnín

